

ORTAÖĞRETİM ÖĞRENCİLERİNİN BEDEN EĞİTİMİ DERSİNE YÖNELİK TUTUMLARININ SINIF VE CİNSİYET DEĞİŞKENLERİNE GÖRE İNCELENMESİ

TO INVESTIGATE OF ATTITUDE TOWARDS THE PHYSICAL EDUCATION IN SECONDARY STUDENTS ACCORDING TO CLASS AND GENDER VARIABLES

¹Vedat ULUIŞIK*

¹USO Anadolu Lisesi, Burdur, Türkiye

* e-mail: vedat151515@gmail.com

ÖZET

Bu araştırmada ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmada öğrencilerin tutumları cinsiyet ve öğrenim görülen sınıf düzeyine göre karşılaştırılmıştır. Araştırmaya 91 kadın ve 59 erkek olmak üzere toplam 150 ortaöğretim öğrencisi katılmıştır. Öğrencilerin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının belirlenmesinde Güllü ve Güçlü (2009) tarafından geliştirilen “Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği” kullanılmıştır. Elde edilen verilerin analizinde SPSS 22.0 veri analiz programında frekans, Independent t test ve One Way ANOVA analizlerinden yararlanılmıştır. Araştırmanın sonunda, ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının cinsiyete göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermediği tespit edilmiştir ($p>0.05$). Benzer şekilde, öğrencilerin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının öğrenim gördükleri sınıf düzeyine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermediği belirlenmiştir ($p>0.05$). Elde edilen bu sonuçlara göre, ortaöğretim öğrencilerinde cinsiyet ve sınıf değişkenlerinin beden eğitimi dersine yönelik tutum üzerinde belirleyici olmadığı söylenebilir.

Anahtar kelimeler: Ortaöğretim, beden eğitimi dersi, tutum

ABSTRACT

In this study, we aimed to investigate high school students' attitudes towards physical education classes. Attitudes of students were compared by sex and the class level in the study Total 150 high school students, consist of 91 women and 59 men, participated in this study. To determine the students physical education attitudes was used “Physical Education Attitude Scale” developed by Gullu & Guclu (2009). The frequency analysis, independent t test and One Way ANOVA analysis used in SPSS 22.0 data analysis software. At the end of the study, there is no significant difference in woman and men students physical education attitudes ($p>0.05$). Similarly, there is no statistically difference physical education attitudes according to students grade level ($p>0.05$). According to the results obtained, it can be said students gener status and grade level are not a significant determinant to physical education attitudes.

Keywords: Secondary education, physical education, attitude

JEL CODES: L83, I20, I29

GİRİŞ

Eğitim, toplumsal açıdan kültürlenme süreci olarak tanımlanmakta olup (Demirel & Kaya, 2007), eğitimin temel amaçlarının başında öğrencilerin sahip oldukları gizil güç ve yetenekleri ortaya çıkarmak, öğrencilerin sahip oldukları yetenek ve becerileri üst seviyeye çıkarmak gelmektedir. Bunun yanında, öğrencilerin zihinsel, sosyal, fiziksel ve duygusal özelliklerinin bir bütün olarak geliştirilmesi modern eğitim anlayışının bir gereği olarak değerlendirilmektedir (Kangalgil, Hünük & Demirhan, 2006). Eğitim belirli süreçlerden oluşmaktadır. Eğitim süreçlerinin sonunda öğrencilerin davranışlarında bazı değişiklikler gözlenmektedir (Erden, 2012). Öğrencilerde eğitim yoluyla gözlenen davranış değişikliklerinin başında yaratıcılığın gelişmesi, bilimsel veriyi kullanabilme, kültürel değerleri öğrenme ve kendine güven duygusunun gelişmesi gelmektedir. Söz konusu

değişiklikler öğrenci ile sınırlı kalırken, eğitimin toplumsal açıdan da bazı fonksiyonları olduğu belirtilmektedir. Eğitimin toplumsal fonksiyonlarının başında nitelikli insan gücünün yetiştirilmesi gelmektedir (Hoşgörür & Taştan, 2007).

Eğitim amaçlarına katkıda bulunan derslerden birisi de beden eğitimi dersleri olup, beden eğitimi derslerinin eğitimin genel amaçlarına birçok açıdan katkı sağladığı ifade edilmektedir (Alparslan, 2008). Türkiye’de beden eğitimi dersleri hem ilköğretim hem de ortaöğretim müfredatı içerisinde zorunlu ders olarak işlenmektedir (Demirhan, 2006). Kavramsal açıdan beden eğitimi “Bireyin sağlığının ve moral verimliliğinin arttırılmasını, karakter oluşumunun desteklenmesini, milli yönden güçlü, toplumsal açıdan ortak davranış becerileri kazanılmasını amaçlayan sistemli eğitim faaliyetleridir” şeklinde tanımlanmaktadır (Aras, 2013). Diğer bir tanıma göre beden eğitimi “Kişinin bedensel ve ruhsal sağlığını geliştirmek için organizmanın bütünlük ilkesine dayalı tüm kişiliğin eğitimidir” şeklinde tanımlanmıştır (Alparslan, 2008). Bu özellikleri nedeniyle beden eğitimi dersleri genel eğitimin tamamlayıcısı olarak değerlendirilmektedir (Çelik & Pular, 2011). Literatürde beden eğitimi ile ilgili yapılan tanımlar değerlendirildiği zaman, beden eğitiminin sadece fiziksel sağlık açısından değil, aynı zamanda psiko-sosyal gelişim ve toplumsal açıdan da önemli bir eğitim faaliyeti olduğu söylenebilir.

Tutumlar insan yaşamında önemli bir yere sahip olup, insan davranışlarını etkileyen unsurlar olarak değerlendirilmektedir (Üstüner, 2006). Kavramsal açıdan ele alındığı zaman tutum kavramına ilişkin ilk tanımların Alport ve Kaniz tarafından yapıldığı görülmektedir. Alport tutumu “Kişinin tüm nesnelere karşı göstereceği tepkiler ve durumlar üzerinde yönlendirici, etkin bir güç oluşturan ve denem bilgileri ile organize olan, bilişsel ve sinirsel bir davranışta bulunmaya hazır olma halidir şeklinde tanımlarken, Kaniz tutumu “Kişinin çevresinde bulunan nesne veya simgeleri karşı olumlu ya da olumsuz bir biçimde değerlendirme eğilimidir” şeklinde tanımlamıştır (İnceoğlu, 2010). Başer (2009) ise tutum kavramını “Kişiyi belli nesnelere, insanlar, sembol ya da durumlar karşısında belirli davranışlar sergilemeye güdüleyen öğrenilmiş eğilimler” şeklinde tanımlamıştır.

İnsan yaşamı üzerinde önemli etkileri olan ve davranışları yönlendiren tutum olgusunu oluşturan üç öge bulunmaktadır. Bunlar; bilişsel öge, davranışsal öge ve duyuşsal ögedir. Diğer bir ifade ile tutum, bilişsel, davranışsal ve duygusal bir dizge olarak değerlendirilmektedir (Karahana ve Kuru, 2015). Tutumun nesnesine ilişkin kanaat, inanç ve bilgiler tutumun bilişsel ögesini oluşturmaktadır. İnançlara bağlanmış olan heyecansal duygular tutumun duygusal ögesini meydana getirmektedir. Davranışsal öge ise belirli bir biçimde tepki vermeye hazırlık olmak şeklinde tanımlanmaktadır (Kavas, 2013). Bu tanımdan da anlaşılacağı gibi kişinin belirli bir konuda bildikleri (zihinsel öge) karşılaştıkları duruma hangi duygularla yaklaşacağını (olumsuz, nötr veya olumlu) ve karşılaştıkları durumlara karşı nasıl bir tavır ortaya koyacağını (davranışsal öge) belirlemektedir. Bunun yanında tutumların oluşması ve gelişmesinde söz konusu üç ögenin eşgüdümlü, uyumlu ve örgütsel bir biçimde çalışması gerekmektedir (İnceoğlu, 2010).

Tutum üzerine yapılan araştırmaların son yıllarda arttığı görülmekte olup, beden eğitimi dersine yönelik tutumların ele alındığı çalışmaların da hız kazandığı belirtilmektedir (Hünük, 2006). Beden eğitimi dersine yönelik tutum araştırmalarının artmasının temelinde beden eğitimi dersindeki öğrenci tutumlarının ders başarısı ve ders verimi üzerinde önemli bir belirleyici olmasının yattığı düşünülebilir. Trudeau & Shephard, genç bireylerin beden eğitimi ve spor etkinliklerine yönelik tutumlarının genellikle olumlu ve pozitif yönde olduğunu belirtmişlerdir (Trudeau & Shephard, 2005). Buna karşılık ortaöğretim dönemindeki

öğrencilerin beden eğitimi dersine yönelik olarak bazen olumsuz tutumlar geliştirdikleri de bilinmektedir (Yağcı, 2012). Beden eğitimi dersine yönelik tutumların olumsuz olması öğrencilerin ders verimlerini düşürmekte, derse devamsızlıkları arttırmaktadır. Bunun yanında beden eğitimi dersine yönelik tutumların olumsuz olması öğrencilerin derse verdikleri önemi azaltırken, dersin işleniş süreçlerinde de bazı sorunlar ortaya çıkmasına zemin hazırlamaktadır (Güllü ve Güçlü, 2009). Bu noktada öğrencilerin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarını etkileyen faktörlerin iyi analiz edilmesi gerekliliği ortaya çıkmaktadır. Literatürde öğrencilerin sahip oldukları bazı demografik özelliklerin beden eğitimi dersine yönelik tutumlar üzerinde önemli bir belirleyici olduğu belirtilmektedir (Gürbüz & Özkan, 2012). Yapılan bu çalışmada da ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının cinsiyet ve öğrenim görülen sınıf değişkenlerine göre incelenmesi amaçlanmıştır.

MATERYAL ve METOT

Araştırma modeli

Yapılan bu araştırmanın veri toplama sürecinde betimsel araştırma modellerinden olan tarama modeli kullanılmış, araştırma grubunun belirlenmesinde ise tesadüfî örneklem metodu kullanılmıştır.

Araştırma Grubu

Araştırmaya 2015-2016 eğitim ve öğretim yılında Burdur il merkezinde bulunan USO Anadolu Lisesinde öğrenim görmekte olan 91 kadın ve 59 erkek olmak üzere toplam 150 ortaöğretim öğrencisi katılmıştır. Araştırma grubunu oluşturan bireyler okul içerisinden tesadüfî yöntem ile seçilmiş, bunun yanında sadece gönüllü olan öğrenciler araştırmaya dâhil edilmiştir.

Verilerin Toplanması

Araştırmanın veri toplama sürecinde iki bölümden oluşan anket kullanılmıştır. Anketin ilk bölümünde öğrencilerin cinsiyet, yaş ve öğrenim gördükleri sınıf düzeylerini tespit etmeyi amaçlayan üç demografik soru bulunmaktadır. Anketin ikinci bölümünde ise öğrencilerin beden eğitimi dersine yönelik tutum düzeylerini belirlemeyi amaçlayan tutum ölçeği yer almaktadır. Öğrencilerin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının belirlenmesinde Güllü ve Güçlü (2009) tarafından geliştirilen “Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği” kullanılmıştır. Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği’nde 11 olumsuz ve 34 olumlu olmak üzere toplam 35 sorudan meydana gelmektedir. Ölçek tek boyutlu olup, tek faktörün açıkladığı varyans değeri %36,19 bulunmuştur. Ölçeğin güvenirlik analizlerinde Cronbach Alfa değerinin 0,94, güvenirlik katsayısının ise 0,80 olduğu belirlenmiştir. Ölçek 5’li likert tipinde olup, dereceleme biçimi “Tamamen Katılıyorum (5), Katılıyorum (4), Kararsızım (3), Katılmıyorum (2), Kesinlikle Katılmıyorum (1)” şeklinde yapılmaktadır. Ölçekte yer alan 11 olumsuz madde 3, 17, 19, 20, 24, 25, 26, 29, 30, 34, 35 ve 24 maddelerdir. Ölçekten alınabilecek en düşük puan 35 iken, alınabilecek en yüksek puan ise 175’dir (Güllü ve Güçlü, 2009).

İstatistiksel Analiz

Araştırmada elde edilen verilerin istatistiksel analizlerinde SPSS 22.0 veri analiz programında frekans, independent t test ve One Way ANOVA analizlerinden yararlanılmıştır. Öğrencilerin cinsiyetlerine göre beden eğitimi dersine yönelik tutum puanlarının belirlenmesinde independent t test, sınıf değişkenine göre tutum puanlarının karşılaştırılmasında One Way ANOVA analizi kullanılmıştır.

BULGULAR

Tablo 1. Katılımcıların öğrenim gördükleri sınıflara göre dağılımları

Sınıf Düzeyi	n	%
9	57	38,0
10	60	40,0
11	23	15,3
12	10	6,7
Toplam	150	100,0

Araştırmaya katılan öğrencilerin %38,0'ının 9. Sınıf, %40,0'ının 10. Sınıf, %15,3'ünün 11. Sınıf, %6,7'sinin 12. Sınıf olduğu tespit edilmiştir.

Tablo 2. Katılımcıların cinsiyetlerine göre dağılımları

Cinsiyet	n	%
Kadın	91	60,7
Erkek	59	39,3
Toplam	150	100,0

Araştırmaya katılan öğrencilerin %60,7'sinin kadın, %39,3'ünün ise erkek öğrencilerden oluştuğu belirlenmiştir.

Tablo 3. Katılımcıların yaş gruplarına göre dağılımları

Yaş Grupları	n	%
10	1	,7
14	5	3,3
15	43	28,7
16	62	41,3
17	27	18,0
18	12	8,0
Toplam	150	100,0

Araştırmaya katılan öğrencilerin %0,7'sinin 10, %3,3'ünün 14, %28,7'sinin 15, %41,3'ünün 16, %18,0'ünün 17, %8,0'inin 18 yaş grubunda olduğu tespit edilmiştir.

Tablo 3. Katılımcıların sınıf değişkenine göre beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının karşılaştırılmasına ilişkin One Way ANOVA tablosu

Sınıf	n	X	Ss	F	p
9	57	139,25	20,817		
10	60	140,17	19,700		
11	23	130,43	27,283	2,223	,088
12	10	123,70	42,419		
Toplam	150	137,23	23,655		

Öğrenim görülen sınıf değişkenine göre incelendiği zaman, 9. ve 10. Sınıf öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutum puanlarının 11. ve 12. Sınıf öğrencilerinden daha yüksek olduğu görülmektedir. Ancak öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının

öğrenim gördükleri sınıfa göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermediği belirlenmiştir ($p>0.05$).

Tablo 4. Katılımcıların cinsiyet değişkenine göre beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının karşılaştırılmasına ilişkin Independent t test tablosu

Cinsiyet	n	X	Ss	F	p
Kadın	91	134,19	24,369	,075	,050
Erkek	59	141,92	21,889		

Araştırmaya katılan erkek öğrencilerin beden eğitimi dersine yönelik tutum puanlarının kadın öğrencilerden daha yüksek olduğu belirlenmiş, ancak cinsiyetler arasındaki söz konusu farklılığın istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermediği tespit edilmiştir ($p>0.05$).

TARTIŞMA ve SONUÇ

Öğrenim görülen sınıf değişkenine göre araştırmaya katılan öğrencilerin beden eğitimi dersine yönelik tutumları değerlendirildiği zaman, en yüksek tutum puanına 9. ve 10. Sınıf öğrencilerinin sahip olduğu, 11. ve 12. Sınıf öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutum puanlarının daha düşük olduğu bulunmuştur. Elde edilen bu sonuca göre, araştırmaya katılan ortaöğretim öğrencilerinin sınıf düzeyi arttıkça beden eğitimi dersine yönelik tutum puanlarının azaldığı görülmektedir. Ancak araştırmada sınıflar arasında görülen söz konusu tutum farklılıklarının istatistiksel olarak anlamlı olmadığı tespit edilmiştir. İstatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamasına karşılık, sınıf düzeyi arttıkça öğrencilerin beden eğitimi dersine yönelik tutum puanlarının azalmasında sınıf düzeyi arttıkça haftalık beden eğitimi ders saatlerinin azalmasının etkili olduğu düşünülebilir. Bunun yanında ortaöğretim öğrencileri sınıf düzeyi arttıkça üniversiteye giriş hazırlıkları yapmakta, bu durum öğrencilerin psikolojik olarak kendilerini üniversite sınavına hazırlamalarına neden olmaktadır. Bu nedenle özellikle 11. ve 12. Sınıf öğrencilerinin tutum puanlarının ortaöğretime yeni başlamış öğrencilerden daha düşük çıkmasının beklenen bir sonuç olduğu söylenebilir.

Araştırmaya katılan ortaöğretim öğrencilerinin cinsiyet değişkenine göre beden eğitimi dersine yönelik tutum puanları karşılaştırıldığı zaman, istatistiksel olarak anlamlı olmamakla beraber erkek öğrencilerin tutum puanlarının kadın öğrencilerden daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Literatürde yer alan araştırmalarda öğrencilerin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının cinsiyete göre anlamlı farklılık göstermediği (Gürbüz & Özkan, 2012; Taşmektepligil ve ark., 2006) tespit edilmiş, beden eğitimi dersine yönelik tutumların cinsiyete göre farklılaşmamasının temelinde kadın ve erkek öğrencilerin benzer sosyo-demografik çevrelerde yetişmelerinin yattığı savunulmuştur (Keskin, 2015). Literatürde yer alan bu araştırma sonuçlarının yapılan bu çalışmanın bulguları ile paralellik gösterdiği görülmektedir.

Literatürde beden eğitimi dersine yönelik tutumların ele alındığı bazı araştırmalarda cinsiyetin beden eğitimi dersine yönelik tutumları etkilediği sonucuna ulaşılmıştır (Chung & Philips, 2002; Akandere, Özyalvaç & Duman, 2010; Ekici, Bayrakdar & Hacıcaferoğlu, 2011). Yapılan araştırmaların büyük bir bölümünde beden eğitimi dersine yönelik tutumların erkek öğrenciler lehine yüksek olduğu tespit edilmiştir (Yanık ve Çamlıyer, 2015; Kangalgil, Hünük & Demirhan, 2006; Taşgın & Tekin, 2009; Koca, Aşçı & Demirhan, 2005; Çelik & Pulur, 2011; Karadağ, 2012; Aybek, İmamoğlu & Taşmektepligil, 2012; Balyan, Balyan &

Kiremitçi, 2012). Kadın öğrencilerin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının erkek öğrencilerden daha yüksek olduğunu tespit eden araştırma bulguları sınırlıdır (Alparslan, 2008; Zeng, Hipscher & Leung, 2011). Erkek öğrencilerin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının kadın öğrencilere kıyasla daha olumlu olmasının temelinde erkek öğrencilerin fiziksel olarak kendilerini daha fazla yeterli görmelerinin yattığı savunulmaktadır (Alparslan, 2008).

Sonuç olarak, ortaöğretim öğrencilerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermemekle beraber 9. ve 10. Sınıf öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutum puanlarının 11. ve 12. Sınıf öğrencilerinden daha yüksek olduğu bulunmuş, bu sonucun ortaya çıkmasının temelinde 11. ve 12. Sınıflarda beden eğitimi derslerinin olmamasının ve öğrencilerin psikolojik olarak derslerden ziyade üniversiteye giriş sınavına konsantre olmalarının yattığı düşünülmüştür. Öğrencilerin cinsiyet değişkenine göre beden eğitimi dersine yönelik tutumları karşılaştırıldığı zaman, erkek öğrencilerin istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermemekle beraber, kadın öğrencilere kıyaslan tutum puanlarının daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Literatürde yer alan araştırma bulguları genellikle erkeklerin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının kadın öğrencilerden daha yüksek olduğu sonucunu ortaya koymaktadır. Bunun yanında beden eğitimi dersine yönelik tutumlar üzerinde cinsiyetin önemli bir belirleyici olmadığını gösteren araştırma bulguları da mevcuttur. Yapılan bu çalışmada elde edilen bulgular ve literatürde yer alan araştırma sonuçları değerlendirildiği zaman, cinsiyet ve beden eğitimi dersine yönelik tutumlara ilişkin sonuçların tutarsızlık gösterdiği söylenebilir. Bu kapsamda cinsiyetin beden eğitimi dersine yönelik tutumlar üzerindeki etkilerinin ele alındığı, daha geniş örneklem gruplarının yer alacağı yeni araştırmalar yapılabilir.

KAYNAKLAR

- Akandere, M., Özyalvaç, N. T., & Duman, S. (2010). Ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumları ile akademik başarı motivasyonlarının incelenmesi (Konya Anadolu Lisesi örneği). *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 24, 1-10.
- Alparslan, S. (2008). *Ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi öğretmenlerinin sergilediği öğretim davranışlarına ilişkin algıları ve öğrencilerin bu derse karşı geliştirdikleri tutumları*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu.
- Aras, Ö. (2013). *İlköğretim kurumları ikinci kademe öğrenim gören öğrenci ve görev yapan beden eğitimi öğretmenlerinin beden eğitimi dersine yönelik görüş ve tutumlarının incelenmesi (Kars ili örneği)*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Aybek, A., İmamoğlu, O., & Taşmektepligil, M. Y. (2012). Öğrencilerin beden eğitimi dersi ve ders dışı etkinliklerine yönelik tutumlarının değerlendirilmesi. *Ondokuz Mayıs Üniversitesi Spor ve Performans Araştırmaları Dergisi*, 2(2), 51-59.
- Başer, S.A. (2009). *Öğretmen niteliklerinin beden eğitimi dersi alan öğrencilerin bu derse karşı olan tutumlarına etkisi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu.
- Balyan, M., Balyan, Y. B., & Kiremitçi O. (2012). Farklı sportif etkinliklerin ilköğretim 2. kademe öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutum, sosyal beceri ve öz yeterlik düzeylerine etkileri. *Selçuk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilim Dergisi*, 14(2), 196-201.
- Chung, M. H., & Phillips, D.A. (2002). The relationship between attitude toward physical

- education and leisure-time exercise in high school students. *Physical Educator*, 59(3), 126-38.
- Çelik, Z., & Pulur, A. (2011). Ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi ve spora ilişkin tutumları. *VAN/YYÜ Eğitim Fakültesi Dergisi*, Özel Sayı, 115-121.
- Demirel, Ö., & Kaya, Z. (2007). Eğitim ile ilgili temel kavramlar. Demirel, Ö., & Kaya, Z (Ed.). *Eğitim bilimine giriş* (ss. 3-24). İkinci Baskı. Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.
- Demirhan, G. (2006). *Spor eğitiminin temelleri*. Ankara: Bağırğan Yayınevi.
- Ekici, S., Bayrakdar, A., & Hacıcaferoğlu, B. (2011). Lise öğrencilerinin beden eğitimi dersi tutumlarının değerlendirilmesi. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 8(1), 829-839.
- Erden, M. (2012). Eğitim bilimlerine giriş. Yedinci Baskı. Ankara: Arkadaş Yayınevi.
- Güllü, M., & Güçlü, M. (2009). Ortaöğretim öğrencileri için beden eğitimi dersi tutum ölçeği geliştirilmesi. *Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 3(2), 138-151.
- Gürbüz, A., & Özkan, H. (2012). İlköğretim ikinci kademe öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumlarının belirlenmesi (Muğla il örneği). *Pamukkale Journal of Sport Sciences*, 3(2), 78-89.
- Hoşgörür, V., & Taştan, N. (2007). Eğitimin işlevleri. Demirel, Ö., & Kaya, Z (Ed.). *Eğitim bilimine giriş* (ss. 283-308). İkinci Baskı. Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.
- Hünük, D. (2006). *Ankara ili merkez ilçelerindeki ilköğretim ikinci kademe öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının sınıf düzeyi, öğrenci cinsiyeti, öğretmen cinsiyeti ve spora aktif katılımları açısından karşılaştırılması*. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi. Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- İnceoğlu, M. (2010). *Tutum algı iletişim*. Beşinci baskı. İstanbul: Beykent Üniversitesi Yayınevi.
- Kangalgıl, M., Hünük, D., & Demirhan, G. (2006). İlköğretim, lise ve üniversite öğrencilerinin beden eğitimi ve spora ilişkin tutumlarının karşılaştırılması. *Hacettepe Spor Bilimleri Dergisi*, 17(2), 48-57.
- Karadağ, S. (2012). *İlköğretim 8. sınıf ve lise 11. sınıf öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının çeşitli değişkenlere bağlı olarak karşılaştırılması (Kırıkkale örneği)*. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi. Kırıkkale Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kırıkkale.
- Karahan, B. G., & Kuru, E. (2015). Ortopedik, görme ve işitme engelli öğrenciler için beden eğitimi ve spor dersi tutum ölçeği geliştirme çalışması. *CBÜ Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 10(1), 36-46.
- Kavas, E. (2013). Demografik değişkenlere göre dini tutum. *Akademik Bakış Dergisi*, 38, 1-20.
- Keskin, Ö. (2015). *Ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının bazı değişkenlere göre incelenmesi (Sakarya ili örneği)*. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi. Sakarya Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Sakarya.
- Koca, C., Aşçı, F. H., & Demirhan, G. (2005). Attitudes toward physical education and class preferences of turkish adolescents in terms of school gender composition. *Adolescence*, 40(15), 365-375.
- Taşgın, Ö., & Tekin, M. (2009). Çeşitli değişkenlere göre ilköğretim ve orta öğretim kurumlarında öğrenim gören öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutum ve görüşleri. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 17(2), 457-466.
- Taşmektepligil, Y., Yılmaz, Ç., İmamoğlu, O., & Kılıçgil, E. (2006). İlköğretim okullarında beden eğitimi ders hedeflerinin gerçekleştirme düzeyi. *SPORMETRE Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 4(4), 139-147.
- Trudeau, F., & Shephard, R. J. (2005). Contribution of school programmes to physical

- activity levels and attitudes in children and adults. *Sports Medicine*, 35(2), 89-105.
- Yağcı, İ. (2012). *Ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının incelenmesi (Afyonkarahisar İli örneği)*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Afyon Kocatepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Afyon.
- Üstüner, M. (2006). Öğretmenlik mesleğine yönelik tutum ölçeğinin geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi*, 45, 109-127.
- Yanık, M., & Çamlıyer, H. (2015). Ortaöğretim 9. sınıf öğrencilerinin beden eğitimi ve spora ilişkin tutumları ile okula yabancılaşma düzeyleri arasındaki ilişkinin belirlenmesi. *Uluslararası Spor, Egzersiz ve Antrenman Bilimi Dergisi*, 1(1), 9-19.
- Zeng H. Z., Hipscher M., & Leung R. W. (2011). Attitudes of high school students toward physical education and their sport activity preferences. *Journal of Social Sciences*, 7(4), 529-537.

EXTENDED ABSTRACT

In this study, we aimed to investigate high school students' attitudes towards physical education lessons. It was used descriptive research data collection process in the screening model, it was used the example of the coincidence method for determination of the research group. Research was conducted in the 2015-2016 academic year. Total 91 woman and 59 men high school students attended in this research. The students was selected Burdur USO Anatolian High School in Turkey. The random sample method was used for research group determination. Besides, only student volunteers participated in this research.

Survey questionnaires were used in the data collection process consists of two parts. In the first part of the questionnaire consist of students gender, age and grade level questions. In the second part of the questionnaire consist of "Physical Education Attitude Scale" developed by Gullu & Guclu (2009). There are 35 questions in Physical Education Attitude Scale. Total negative questions 11 pieces, total positive questions 24 pieces in the scale. 11 negative items consist of 3, 17, 19, 20, 24, 25, 26, 29, 30, 34, 35 and 24 questions. The scale is one-dimensional variance and explained by a single factor of %36.19. The scale reliability analysis Cronbach's alpha value of 0.94, while the reliability coefficient was determined to be 0.80. The scale is a five-point Likert type. The scale format "Completely Agree (5), Agree (4), Neutral (3), Disagree (2) Strongly Disagree (1)" is made in the form. The lowest score was 35 taken from the scale, the highest score can be taken 175 points in the scale (Gullu & Guclu, 2009). Increasing the points taken shows that increases in students' attitude scores.

The statistical analysis of the data obtained in SPSS 22.0 data analysis software in this study. Frequency, independent t test (to determine the gender of the students attitude towards) and one way ANOVA (to determine the grade level of the students attitude towards) were used in the analysis in SPSS 22.0 data analysis software.

When analyzed according to the attended class variables, 9th and 10th class students' attitudes towards physical education course score of 11 and Grade 12 students seems to be higher (9th grade students point $135,25 \pm 20,817$, 10th grade students point $140,17 \pm 19,700$, 11th grade students point $130,43 \pm 27,283$, 12th grade students point $123,70 \pm 42,419$, all groups mean point $137,23 \pm 23,655$, F Scores: 2,223, p: ,088). However, according to physical education class students' attitudes towards the course they study it was determined that no differ significant statistically ($p > 0.05$). It was found that male students attitudes towards physical education than female students, but the differences between the the gender have been found not significant difference ($p > 0.05$).

In the literature, some studies show that the physical education attitudes differ by students gender (Chung & Philips, 2002; Akandere, Ozyalvaç & Duman, 2010; Ekici, Bayrakdar & Hacıcaferoglu, 2011). It was determined that male students' attitude scores than women made in research (Yanık ve Camlıyer, 2015; Kangalgil, Hunuk & Demirhan, 2006; Taşgın & Tekin, 2009; Koca, Asci & Demirhan, 2005; Celik & Pulur, 2011; Karadağ, 2012; Aybek, İmamoğlu & Tasmektepligil, 2012; Balyan, Balyan & Kiremitci, 2012). Some research has found that higher scores than males of female students' attitudes (Zeng, Hipscher & Leung, 2011). Male students' attitudes towards physical education classes, compared to female students on the basis of a more positive, the men themselves enough as physical (Alparslan, 2008).

(Burns and Çamlıyer of 2015; Kangalgil, Hunua & Demirhan, 2006; Taşgın & Thompson, 2009; her husband, Chef & Demirhan, 2005; Steel & Stamp is, 2011, Montenegro, 2012; Aybek, İmamoğlu & Taşmektepligil, 2012; Balyan, Balyan & Kiremitçi, 2012;). Female students' physical education is limited by higher research findings that identify the attitudes of male students for the course (Zeng, Hipsch is & Leung, 2011). Male students in physical education male students of the basic course of attitudes towards female students to be more positive compared to physically defend themselves is where his vision was more than adequate (Alparslan, 2008). As a result, it can said that physical education attitudes don't differ according to students gender status and grade level.